

Kohtuasi C-87/24**Eelotsusetaotluse kokkuvõte vastavalt Euroopa Kohtu kodukorra artikli 98 lõikele 1****Saabumise kuupäev:**

2. veebruar 2024

Eelotsusetaotluse esitanud kohus:

Administratīvā apgabaltiesa (regionaalne halduskohus, Läti)

Eelotsusetaotluse kuupäev:

3. jaanuar 2024

Kaebajad:

AS Gaso

AS Conexus Baltic Grid

Vastustaja:

Sabiedrisko pakalpojumu regulēšanas komisija (avalike teenuste reguleerimise komisjon)

Põhikohtuasja ese

AS Gaso ja AS Conexus Baltic Grid (edaspidi „kaebajad“) esitasid kaebused, milles palusid tühistada Sabiedrisko pakalpojumu regulēšanas komisija (Läti avalike teenuste reguleerimise komisjon; edaspidi „reguleeriv asutus“) otsuse, millega määratakse maagaasi ülekandesüsteemi, jaotussüsteemi ja hoiustamise teenuste (projekti) tariifide välja arvutamiseks kindlaks (reaalne) kapitali tulumäär (kaalutud keskmine), kuna kaebajad leiavad, et otsuses on sisulisi ja menetlusvigu, mille tõttu määrati põhjendamatult madal tulumäär, mis ei võimalda kaebajatel saada osutatud teenuste eest sobivat investeeringutasuvust.

Eelotsusetaotluse ese ja õiguslik alus

Eelotsusetaotluse esitanud kohus palub ELTL artikli 267 alusel tõlgendada direktiivi 2009/73/EÜ artikli 41 lõiget 8, et tuvastada, kas reguleeriv asutus peab otsuse tegemisel, millega määratakse kindlaks tulumäär, mida tuleb kasutada

maagaasi tarnimise sektoris tariifide arvutamisel, esitama nõuetekohase põhjenduse, eelkõige nimetatud määra kooskõla kohta liidu õigusega taotletavate eesmärkidega. Samuti esitatakse küsimus mõistete „asjakohane stiimul“ ja „sobiv investeeringutasuvus“ kohta ning selle kohta, kas ja kuidas saab või peab reguleeriv asutus kohaldama täielikult või osaliselt vabaturul tegutsevate ettevõtete puhul võrreldavate näitajate arvutamiseks kasutatavat meetodikat ja finantspõhimõtteid ning tuginema vajaduse korral sõltumatu kolmanda isiku hinnangule.

Eelotsuse küsimused

1. Kas direktiivi 2009/73/EÜ artikli 41 lõikega 8 on vastuolus liikmesriigi õigusnorm, mis ei kohusta reguleerivat asutust tariifide arvutamisel või meetodika kehtestamisel põhjendama, kuidas tagatakse ülekande- ja jaotussüsteemi haldurite lühikeses ja pikas perspektiivis asjakohane stimuleerimine, et tõhustada jõudlust, soodustada turgude integreerimist ja varustuskindlust ning toetada seonduvaid teadusuuringuid?
2. Kas direktiivi 2009/73/EÜ artikli 41 lõikega 8 on kooskõlas liikmesriigi õigusnormi selline tõlgendus, mille kohaselt tagatakse nii lühikeses kui pikas perspektiivis asjakohane stimuleerimine, et tõhustada jõudlust, soodustada turgude integreerimist ja varustuskindlust ning toetada seonduvaid teadusuuringuid, kui kasutajate tasutud tariifid katavad ainult avaliku teenuse majanduslikult põhjendatud kulud ja tagavad vähemalt minimaalse tasuvuse?
3. Kas direktiivi 2009/73/EÜ artikli 41 lõikes 8 määratletud eesmärkidega on kooskõlas liikmesriigi õigusnorm, milles ei nähta „nii lühikeses kui pikas perspektiivis asjakohaselt [stimuleerimise]“ ning „turgude integreerimis[e] ja varustuskindlus[e] soodustamiseks] ning seonduva[te] teadusuuringu[te toetamiseks]“ stiimulite sätestamisel ette, et kapitali tulumäära kaalutud keskmise kindlaksmääramisel tuleb võtta arvesse finantsvaldkonnas tunnustatud põhimõtteid, milles võetakse arvesse vabaturul tegutsevaid võrreldavaid ettevõtteid?
4. Kas mõiste „sobiv investeeringutasuvus“ määruse ((EÜ) nr 715/2009) artikli 13 mõttes ja mõiste „stiimulid investeeringuteks“ direktiivi 2009/73 artikli 41 mõttes tõlgendamisel peab reguleeriv asutus juhinduma finantsvaldkonnas tunnustatud mõistest kapitali kaalutud keskmine hind (Weighted Average Cost of Capital (WACC)) ja selle kindlaksmääramiseks kasutatavast meetodikast?
5. Kui vastus eelmisele küsimusele on jaatav, kas reguleeriv asutus võib kalduda õiguspäraselt kõrvale meetodikast, mida kasutatakse finantsvaldkonnas kapitali kaalutud keskmise hinna kindlaksmääramiseks ja kohandada nimetatud näitajat oma äranägemise järgi?

6. Kui vastus eelmisele küsimusele on jaatav, kas reguleeriv asutus võib õiguspäraselt kohandada kapitali kaalutud keskmist hinda nii, et selle arvutamisel võetakse arvesse suurusel põhinevat riskipreemiat, mille aluseks on liikmesriigi majanduses tegutsevate teiste ettevõtete laenukasutuse kulu?

7. Kui vastus neljandale küsimusele on jaatav, kas reguleeriv asutus võib õiguspäraselt kohandada kapitali kaalutud keskmist hinda nii, et ta ei pea kompenseerima maagaasi ülekande- ja hoidlatevõrgu halduritele inflatsiooni suurenemist eelmisel tariifiperioodil?

8. Kui vastus viiendale küsimusele on jaatav ja juhul võrgu haldur ei ole nõus reguleeritava asutuse pakutud kapitali kaalutud keskmise hinnaga või elementidega, millel see põhineb, siis kas reguleeriv asutus peaks kapitali kaalutud keskmise hinna (WACC) kindlaksmääramisel pöörduma kaalutud keskmise hinna sobiva suuruse hindamiseks sõltumatu kolmanda isiku poole?

9. Kas direktiivi 2009/73/EÜ artikli 41 lõikes 8 sätestatud eesmärkidega on vastuolus tariifide kindlaksmääramise menetlus, mille puhul kapitali kaalutud keskmise hinna määrab kindlaks reguleeriv asutus ning maagaasi ülekande- või hoidlatevõrgu halduril ei ole õigust nimetatud arvutuskäiku võrku haldava äriühingu individuaalsete näitajate põhjal korrigeerida?

10. Kas määruse [(EÜ) nr 715/2009] artikli 1 [esimese lõigu] punkti b koostoimes sama artikli teise lõiguga tuleb tõlgendada nii, et nimetatud määruse põhjendusi 7 ja 8 ning artikli 13 lõiget 1 kohaldatakse maagaasi hoidlatele ja reguleeritava asutuse kindlaksmääratud tariifidele, kui juurdepääs maagaasi hoidlatele on reguleeritud?

Liidu õigus

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. juuli 2009. aasta direktiiv 2009/73/EÜ, mis käsitleb maagaasi siseturu ühiseeskirju ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiiv 2003/55/EÜ (edaspidi „direktiiv“; ELT 2009, L 211, lk 94): põhjendus 35, artikli 32 lõige 1, artikli 33 lõiked 1, 3 ja 4, artikli 40 punkt f ning artikli 41 lõiked 1 ja 8.

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. juuli 2009. aasta määrus (EÜ) nr 715/2009 maagaasi ülekandevõrkudele juurdepääsu tingimuste kohta ning millega tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 1775/2005 (edaspidi „määrus“; ELT 2009, L 211, lk 36): põhjendused 7 ja 8, artikkel 1 ja artikli 13 lõige 1.

Kohtupraktika

Euroopa Kohtu 12. juuli 2022. aasta otsus Nord Stream 2 vs. parlament ja nõukogu, C-348/20 P, EU:C:2022:548.

Euroopa Liidu Üldkohtu 16. märtsi 2022. aasta otsus MEKH ja FGSZ vs. ACER, T-684/19 ja T-704/19, EU:T:2022:138.

Euroopa Kohtu 24. veebruari 2022. aasta otsus Latvijas Gāze, C-290/20, EU:C:2022:119.

Euroopa Kohtu 2. septembri 2021. aasta otsus komisjon vs. Saksamaa Liitvabariik (direktiivide 2009/72 ja 2009/73 ülevõtmine), C-718/18, EU:C:2021:662.

Euroopa Kohtu 3. detsembri 2020. aasta otsus komisjon vs. Belgia (elektrienergia ja maagaasi turud), C-767/19, EU:C:2020:984.

Euroopa Kohtu 16. juuli 2020. aasta otsus komisjon vs. Ungari (elektri ja maagaasi ülekandevõrkude tasud), C-771/18, EU:C:2020:584.

Euroopa Kohtu 30. aprilli 2020. aasta otsus Overgas Mrezhi ja Bulgarska gazova asotsiatsia (C-5/19, ECLI:EU:C:2020:343).

Euroopa Kohtu 19. detsembri 2019. aasta kohtuotsus GRDF, C-236/18, EU:C:2019:1120.

Euroopa Kohtu 6. oktoobri 2015. aasta otsus Capoda Import-Export, C-354/14, EU:C:2015:658, punkt 25.

Euroopa Kohtu 19. märtsi 2015. aasta otsus E.ON Földgáz Trade, C-510/13, EU:C:2015:189.

Liikmesriigi õigusnormid

Energiaseadus (Energeetikas likums; *Latvijas Vēstnesis*, nr 273/275, 22.9.1998, 20. augustil 2020 kehtinud redaktsioonis): artikkel 15, artikli 44 lõige 8 ja artikli 85 lõige 1.

Avalikke teenuseid reguleerivate asutuste seadus (Likums „Par sabiedrisko pakalpojumu regulatoriem“; *Latvijas Vēstnesis*, nr 394/395, 7.11.2000, 20. augustil 2020 kehtinud redaktsioonis): artikli 2 lõiked 2 ja 4, artikli 6 lõiked 1 ja 2, artikli 7 lõige 6, artikkel 9 ja artikli 20 lõige 1.

Ministrite nõukogu 27. oktoobri 2009. aasta määrus nr 1227, millega kehtestatakse avalike reguleeritud teenuste tüüpe käsitlevad sätted (Ministru kabineta noteikumi Nr. 1227 „Noteikumi par regulējamiem sabiedrisko pakalpojumu veidiem“; (*Latvijas Vēstnesis*, nr 172, 29.10.2009, 20. augustil 2020 kehtinud redaktsioonis): punkt 4.

Läti avalike teenuste reguleerimise komisjoni 13. augusti 2018. aasta otsus nr 1/23 kapitali tulumäära arvutamise meetodika kohta (Sabiedrisko pakalpojumu regulēšanas komisijas padomes lēmums Nr. 1/23 „Kapitāla atdeves likmes aprēķināšanas metodika“; *Latvijas Vēstnesis*, nr 161, 15.8.2018,

edaspidi „metoodika“), mida on muudetud Läti avalike teenuste reguleerimise komisjoni 22. augusti 2019. aasta otsusega nr 1/12: punktid 3–7 ja 9¹.

Läti avalike teenuste reguleerimise komisjoni 20. augusti 2020. aasta otsus nr 109 kapitali tulumäära kohta maagaasi ülekandesüsteemi, maagaasi jaotussüsteemi ja maagaasi hoiustamise teenuste projekti tariifide arvutamiseks (Sabiedrisko pakalpojumu regulēšanas komisijas padomes lēmums Nr. 109 „Par kapitāla atdeves likmi dabasgāzes pārvades sistēmas, dabasgāzes sadales sistēmas un dabasgāzes uzglabāšanas pakalpojumu tarifu projekta aprēķināšanai“; *Latvijas Vēstnesis*, nr 164, 26.8.2020, edaspidi „vaidlустatud otsus“).

Põhikohtuasja asjaolude ja menetluse lühikokkuvõte

- 1 Kaebajad pakuvad Lätis maagaasi tarnimise valdkonnas avalikku teenust; nimelt on AS Gaso (ainus) maagaasi jaotussüsteemi haldur ning AS Conexus Baltic Grid (ainus) maagaasi ülekandesüsteemi haldur ja maagaasi hoidlatevõrgu haldur.
- 2 Reguleeriv asutus tegi 20. augustil 2020 vaidlustatud otsuse, millega määrati kindlaks reaalne kapitali tulumäär (kaalutud keskmine, kaks varianti), mida tuli kasutada maagaasi ülekandesüsteemi, jaotussüsteemi ja hoiustamise teenuste tariifide arvutamisel ja mis pidi jõustuma 2021. aastal.
- 3 Reguleeriv asutus kehtestas vastavalt metoodika punktile 5 arvutatud omakapitali tulumäära, vastavalt metoodika punktile 7 arvutatud laenukapitali tulumäära, kehtiva äriühingute tulumaksumäära ja viimase viie kalendriaasta ametliku statistika põhjal leitud tarbijahinnaindeksi muutuste keskmise põhjal, et mikroettevõtjate või väikeettevõtjate kategooriasse kuuluvatele teenusepakkujatele kohaldatav (reaalne) kapitali tulumäär (kaalutud keskmine) on 4,37%, samas kui keskmiste ja suurte ettevõtjate kategooriasse kuuluvate teenusepakkujate puhul on nimetatud määr 2,65%.
- 4 Reguleeriv asutus märkis otsuse toetuseks, et kindlaksmääratud kapitali tulumäärasid kohandatakse finantsturgude olukorra põhjal, sealhulgas rahastuse saamisega seotud riskide alusel, ning et seetõttu võimaldavad need maagaasi ülekandesüsteemi halduril, jaotussüsteemi halduril ja hoidlatevõrgu halduril võtta laenu, investeerida maagaasivõrgu uuendamisse ja arendamisse ning saada sellest sobivat investeringutasuvust, tagades samas, et kasutajatel on võimalik saada tõrgeteta, usaldusväärseid ja kvaliteetseid avalikke teenuseid, mille tariif (hind) vastab majanduslikult põhjendatud kuludele.
- 5 Kuna kaebajad ei olnud nõus ei nimetatud otsuse ega selle põhjendusega, esitasid nad Administratīvā apgabaltiesale (regionaalne halduskohus, Läti) tühistamishagi.

Põhikohtuasja poolte peamiste argumentide kokkuvõte

- 6 Kaebajad esitavad oma kaebustes järgmised väited.

- 7 Kaebajad leiavad, et reguleeriv asutus tegi kapitali tulumäära arvutamiseks kriteeriumite kehtestamisel olulisi sisulisi ja menetlusvigu, mille tõttu on kaebajatele kohaldatav kapitali tulumäär põhjendamatult madal ja selles ei võeta arvesse nende huvi, et määrataks sobiva investeringutasuvusega tariif. Kaebajad väidavad, et selline avaliku teenuse pakkuja investeringutasuvuse piiramine piirab liigselt kaebajate õigust omandile.
- 8 Kaebajad on seisukohal, et reguleeriva asutuse kehtestatud meetodika (muudetud kujul) laiendab märkimisväärselt õigusnormis sätestatud kriteeriumide sisu, mis on *ultra vires* (pädevust ületav) tegu ning rikub hea halduse, õiguskindluse ja õiguspärase ootuse kaitse põhimõtteid.
- 9 Kaebajad leiavad, et reguleeriv asutus ei ole täitnud õiguslikku kohustust põhjendada oma tegevust.
- 10 Kaebajad väidavad, et reguleeriv asutus ei ole esitanud fakte, mis tõendaks sellise otsuse vajalikkust, ning on tuginenud kaebajate äritegevuse ja sellega seotud näitajate puhul ekslikele ja tõendamata eeldustele.
- 11 Kaebajad on nimelt seisukohal, et reguleeriv asutus tegutses meelevaldset tegutsemist keelava põhimõtte vastaselt, sest ei esitanud ega hinnanud nõuetekohaselt nimetatud faktilistest asjaoludest tulenevaid objektiivseid ja ratsionaalseid õiguslikke kaalutlusi, ei hinnanud nõuetekohaselt meetodika muutmise võimalusega seotud kaalutlusi ega põhjendanud kapitali tulumäära arvutuskomponente käsitlevaid järeldusi.
- 12 Kaebajad leiavad, et reguleeriv asutus ei põhjendanud oma järeldusi muutuvate suuruste kohta, mida kasutati (reaalse) kapitali tulumäära (kaalutud keskmine) arvutamisel. Asutus ei selgitanud, miks uue kapitali tulumäära võrdleva hindamise puhul ei kasutatud andmeid maagaasi hoiustamise kohta, miks valiti võrdlevaks hindamiseks konkreetsed väärtused ning kuidas valiti periood, mille kohta arvutati riiklik riskipremia.
- 13 Kaebajate hinnangul avaldab reguleeriva asutuse kehtestatud uus kapitali tulumäär ülemäärast kahjulikku mõju kaebajate suutlikkusele täita oma kohustust viia oma tegevust läbi ning osaleda energiavarustuse kavandamises, tagamises ning koordineeritud ja tõhusas arendamises.
- 14 Euroopa Kohtu praktika kohaselt on aga liikmesriikidel kohustus tariifide kindlaksmääramisel tagada tehtud investeringute tasuvus. Direktiivist nähtub, et liikmesriigi reguleerival asutusel on kohustus toetada maagaasi turu arendamist ja toimimist, pakkudes investoritele asjakohaseid stiimuleid, et nad teeksid taristusse vajalikud investeringud. Samamoodi kehtestatakse määrusega reguleerivale asutusele kohustus näha tariifide kindlaksmääramisel tehtud investeringute eest ette sobiv investeringutasuvus.

- 15 Kaebajad väidavad, et neid ei kuulatud enne vaidlustatud otsuse tegemist nõuetekohaselt ära ning et nende väiteid ja märkusi ei vaadatud läbi; nad leiavad seetõttu, et neile ei tagatud osalemist uue kapitali tulumäära kindlaksmääramises.
- 16 Kaebajad on seisukohal, et vaidlustatud otsus ei soodusta konkurentsi ega arengut, mis on vastuolus eesmärgiga, mida seadusandja soovib sektoripõhise reguleerimisega saavutada.
- 17 Kaebajad leiavad seetõttu, et uue kapitali tulumäära arvutamisel tehtud vead on olulised ega lase mõista, kuidas reguleeriv asutus jõudis järeldustele, millele vaidlustatud otsus tugineb; piisava põhjenduse puudumine piirab kaebajate võimet oma kaitseõigust tõhusalt kasutada.
- 18 Reguleeriv asutus väidab omakorda, et tema missioon, mis on sätestatud avalikke teenuseid reguleerivate asutuste seaduse artikli 20 lõikes 1, seisneb ainult selle tagamises, et tariifid katavad ära avaliku teenuse majanduslikult põhjendatud kulud (lisaks on viimati osutatud mõiste sisu määramine reguleeriva asutuse pädevuses), ja tagada tasuvus üldises plaanis. Reguleeriv asutus leiab, et sisuliselt ei ole need mõisted seotud direktiivi artikli 41 lõike 8 eesmärkidega, nimelt tagada stimuleerimine nii lühikeses kui ka pikas perspektiivis asjakohaselt, et tõhustada jõudlust, soodustada turgude integreerimist ja varustuskindlust ning toetada seonduvaid teadusuuringuid.

Eelotsusetaotluse põhjenduste kokkuvõte

- 19 Eelotsusetaotluse esitanud kohus märgib, et põhikohtuasjas on kohaldatavad direktiivi artikli 40 punkt f ja artikli 41 lõige 8 ning määruse artikli 13 lõige 1 koostoimes määruse põhjendustega 7 ja 8. Nimetatud sätetega kehtestatakse liikmesriikidele kohutus tagada tehtud investeeringute sobiv investeeringutasuvus, kuid nende sätete sisu ei selgitata ega täpsustata piisavalt. Seetõttu ei saa eelotsusetaotluse esitanud kohus asja sisuliselt arutada.
- 20 Kuna üks direktiivi eesmärk on tagada võrgu arendamiseks piisavad investeeringud, viidatakse direktiivi põhjenduses 35 ja artikli 40 punktis f liikmesriigi reguleeriva asutuse kohustusele toetada maagaasi turu arendamist ja toimimist, pakkudes investoritele vajalike investeeringute tegemiseks asjakohast stiimulit.
- 21 Määruse artikli 13 lõikes 1 on omakorda sätestatud, et reguleeriv asutus määrab kindlaks ülekandevõrgule juurdepääsu tariifi, mis tagab asjaomase investeeringutasuvuse. Tariifid peavad aitama kaasa tõhusale gaasiga kauplemisele ja konkurentidele ning looma stiimuleid investeeringuteks ja ülekandevõrkude koostalitlusvõimeks.
- 22 Tariifid on endiselt üks vahendeid, millega reguleeriv asutus saab edendada investeeringuid, sealhulgas pärast seda kui vertikaalselt integreeritud maagaasisektori algne äriühing (ajalooline operaator; AS Latvijas Gāze) jagatakse

mitmeks. Hoiustamise funktsiooni osas kehtestatakse direktiivi artikli 41 lõike 1 punktis n reguleerivale asutusele kohustus jälgida artiklis 33 sätestatud juurdepääsutingimusi gaasihoidlatele, torujuhtmete paketele ja muudele abiteenustele ning vaadata need läbi. Energiaseaduse artikli 44 lõikes 8 on sätestatud, et juurdepääs maa-alustele gaasihoidlatele korraldatakse reguleeritud menetlusega vastavalt tariifidele, mis on määratud kindlaks kooskõlas nimetatud seaduse artikli 15 lõikes 1¹ sätestatud menetlustega. Seetõttu peab juurdepääs maa-alustele gaasihoidlatele olema põhjendatud ka tehnilisest ja majanduslikust seisukohast, mis tähendab samuti, et reguleeriv asutus peab vaatama läbi selle kohta kindlaks määratud tariifid.

- 23 Käesolevas asjas määrab reguleeriv asutus oma pädevuste teostamisel kindlaks tariifid või nende arvutamise meetodika, sealhulgas kapitali tulumäära. Kuigi direktiivi ja määruse sätetest tuleneb, et maagaasi ülekandevõrgule juurdepääsuks tasutava summa kindlaksmääramisel peavad liikmesriigid arvestama nimetatud tariifi arvutamisel sisse sobiva investeeringutasuvuse, ei ole nimetatud sätetes täpsustatud mõiste „sobiv investeeringutasuvus“ sisu.
- 24 Seega ei ole nähtud ette õiguslikke kriteeriume, mille põhjal saaks reguleeriv asutus tuvastada, kas tasuvust tuleb pidada „sobivaks“. Eelotsusetaotluse esitanud kohtul puuduvad selged suunised selle kohta, kuidas hinnata, kas tasuvuse (kapitali tulumäära) määramise meetodika on kooskõlas liidu õigusega.
- 25 Euroopa Kohus ei ole mõistet „sobiv investeeringutasuvus“ selgitanud. Kuigi Euroopa Kohtu praktikas direktiivi ja määruse kohta (vt jaotist „Euroopa Liidu Kohtu praktika“) on tõlgendatud direktiivi artiklit 41, ei tõlgendanud Euroopa Kohus kummaski asjas artikli 41 lõiget 8 käesoleva asjaga võrreldavatel faktilistel ja õiguslikel asjaoludel.
- 26 Euroopa Kohus on viidanud liikmesriikide kohustusele võtta maagaasi ülekandevõi hoidlatevõrgule juurdepääsu tariifide kindlaksmääramisel arvesse juba tehtud või tulevikus tehtavaid investeeringuid (16. juuli 2020. aasta kohtuotsus komisjon vs. Ungari (C-771/18, EU:C:2020:584)). Siiski ei ole Euroopa Kohus täpsustanud, kuidas neid tuleb tariifide kindlaksmääramisel täpselt arvesse võtta.
- 27 Avalikke teenuseid reguleerivate asutuste seaduse artiklist 1 („käesoleva seaduse eesmärk on tagada tõrgeteta, usaldusväärsete ja kvaliteetsete avalike teenuste kättesaadavus, mille tariif (hind) vastab majanduslikult põhjendatud kuludele, samuti on selle eesmärk edendada reguleeritud sektorites arengut ja majanduslikult põhjendatud konkurentsi, kehtestades menetlused, et reguleerida avalikke teenuseid ja õigussuhteid selliste teenuste osutamisel“) ja selle artikli 20 lõikest 1 („tariifid määratakse kindlaks nii, et kasutajate tasutud tariif katab avaliku teenuse majanduslikult õigustatud kulud ja tagab nimetatud teenuse tasuvuse, kui konkreetsetes valdkondlikes õigusaktides ei ole kehtestatud tariifide määramiseks muid põhimõtteid. Kui muutuvad tariife mõjutavad tegurid, näiteks tasuvus, võib reguleeriv asutus teha ettepaneku vaadata tariifid üle ja paluda avaliku teenuse pakkujalt, et ta esitaks teatava aja jooksul tariifide projekti, mis

sisaldab tariifis sisalduvate kulude põhjendust“) järeldeb eelotsusetaotluse esitanud kohus, et direktiivi artikli 41 ülevõtmisel ei kasutanud seadusandja nimetatud artiklis kasutatud sõnastust. Avalikke teenuseid reguleerivate asutuste seadus ei sisalda ühtegi õigusnormi, mis vastaks direktiivi artiklites 40 (reguleeriva asutuse üldeesmärgid) ja 41 (reguleeriva asutuse ülesanded ja volitused) sätestatule.

- 28 Eelotsusetaotluse esitanud kohus analüüsis, kas avalikke teenuseid reguleerivate asutuste seaduse artikli 20 lõikega 1 taotletavad eesmärgid on kooskõlas direktiivi artikli 41 lõike 8 eesmärkidega ning järeldeb, et nimetatud direktiivi eesmärgid on laiemad ja on võimalik, et nimetatud seaduse säte, mille põhjal reguleeriv asutus võttis vastu käesolevas asjas kohaldatava õigusnormi, ei hõlma kõiki liidu õiguse eesmärke, mis käsitlevad reguleeritud avalike teenuste pakkujate õigust saada lühikeses ja pikas perspektiivis piisavalt stiimuleid.
- 29 Seetõttu on olemas põhjendatud alus, et pöörduda Euroopa Kohtusse seoses direktiivi nimetatud sätete ülevõtmisega Läti õigusse.
- 30 Määruse artikli 1 lõigus 2 on sätestatud, et nimetatud artikli esimeses lõigus osutatud eesmärgid hõlmavad ka võrgule, kuid mitte gaasihoidlatele, juurdepääsuga seotud tariifide ühtlustatud põhimõtete või nende arvestamise aluseks oleva meetodika sätestamist, juurdepääsuteenuste kehtestamist kolmandatele isikutele, võimsuse jaotamise ja võrkude ülekoormusega tegelemise ühtlustatud põhimõtete määratlemist, läbipaistvusnõuete, tasakaalustuseeskirjade ja tasakaalustamatuse eest määratavate tasude kindlaksmääramist ning võimsusega kauplemise hõlbustamist. Eelotsusetaotluse esitanud kohus järeldeb, et määrus on kohaldatav põhimõtete või juurdepääsuga seotud tariifide arvutamise meetodikale maagaasi ülekandesüsteemi, aga mitte gaasihoidlate puhul.
- 31 Vastavalt määruse artikli 1 kolmandale lõigule kohaldatakse määrust üksnes direktiivi artikli 33 lõigetes 3 või 4 kohaste gaasihoidlate suhtes. Direktiivi artikli 33 lõikest 1 tuleneb omakorda, et nimetatud artikli lõigetes 3 ja 4 hoidlateenuste kohta sätestatud menetlused ei ole kohustuslikud, aga need on kohaldatavad, kui see on tehniliselt ja/või majanduslikult vajalik, et võimaldada tarbijate varustamisel tõhusat juurdepääsu võrgule, ning samuti selleks, et korraldada juurdepääsu abiteenustele.
- 32 Eelotsusetaotluse esitanud kohus järeldeb, et võttes arvesse direktiivis sätestatud ja liikmesriikide kohustusi, viitavad määruse artikli 13 lõige 1 – milles käsitletakse ülekandesüsteemi halduritele kohaldatavaid tariife ja meetodikaid, mille reguleerivad asutused on direktiivi artikli 41 lõike 6 alusel heaks kiitnud, ning samuti tariife, mis on avaldatud kõnealuse direktiivi artikli 32 lõike 1 alusel –, ja seetõttu ka selles sisalduv mõiste „sobiv investeeringutasuvus“ ainult maagaasi ülekandeteenustele, mitte maagaasi hoiustamise teenustele kohaldatavatele tariifidele. Hoiustamise teenustele ei ole kohaldatavad ka määruse põhjendustes 7 ja 8 osutatud kriteeriumid, milles käsitletakse võrkudele juurdepääsu tariife.

- 33 Eelotsusetaotluse esitanud kohus leiab, et olemas on põhjendatud alus, et esitada Euroopa Kohtule küsimused nimetatud sätete tõlgendamise kohta.
- 34 Viidates Euroopa Kohtu praktikale eelotsusetaotluste vastuvõetavuse kohta (vt nt 6. oktoobri 2015. aasta kohtuotsus Capoda Import-Export (C-354/14, EU:C:2015:658), punkt 25), mille kohaselt võib Euroopa Kohus keelduda sellise taotluse läbivaatamisest ainult juhul, kui taotletud liidu õiguse tõlgendusel ei ole mingit seost põhikohtuasja asjaolude või esemega või kui kõnealune probleem on hüpoteetiline või kui Euroopa Kohtule ei ole teada talle esitatud küsimustele tarviliku vastuse andmiseks vajalikud faktilised ja õiguslikud asjaolud, märgib eelotsusetaotluse esitanud kohus, et direktiivi ja määruse osutatud sätete tõlgendamine on otseselt seotud põhikohtuasja asjaolude ja esemega. Põhikohtuasja lahendamiseks on vaja, et Euroopa Kohus esitaks selgituse, et kõrvaldada liidu õiguse asjaomaste sätete tõlgendamise kohta kõik põhjendatud kahtlused.
- 35 Nimelt tuleb küsida, milliseid kriteeriume tuleb rakendada mõistete „sobiv investeeringutasuvus“ ja „asjakohane stiimul“ hindamisel, mis sisalduvad määruse artikli 13 lõikes 1 koostoimes määruse põhjendustega 7 ja 8 ning direktiivi artikli 40 punktis f ja artikli 41 lõikes 8, ning kuidas on nimetatud mõisteid õige tõlgendada käesoleva kohtuasja konkreetsete asjaolude puhul. Vastused eelotsuse küsimustele võimaldavad eelotsusetaotluse esitanud kohtul kohtuasja sisuliselt arutades tuvastada, kas meetodika põhjal tehtud vaidlustatud otsus, millega määratakse kindlaks uus kapitali tulumäär, ja meetodika ise on kooskõlas liidu õigusest tuleneva liikmesriigi kohustusega arvestada nimetatud arvutuste tegemisel sisse sobiv investeeringutasuvus.